

SUCCESVOLLE VANGSTEN MET 1-BAANS MISTNETTEN OP AARDAPPELVELDEN.

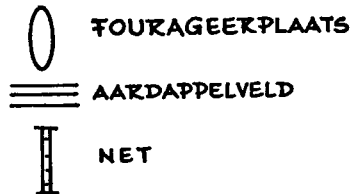
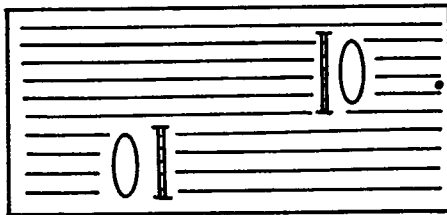
In dit artikel willen we enige praktische wenken geven betreffende het vangen met 1-baans mistnetten, met name over het vangen van vogels op aardappelvelden. Onze ervaringen in deze zijn bijzonder prettig, ofschoon de aantallen gevangen vogels soms minder tot de verbeelding spraken. Dit laatste moet dan worden toegeschreven aan het feit dat we in sommige gevallen slechts over zeer beperkte tijd konden beschikken.

In de maand september en vaak ook nog tijdens de eerste weken van oktober treft men regelmatig grote concentraties vinkachtigen (kneu, groenling) en ringmussen aan op aardappelvelden, die min of meer overwoekerd zijn door een onkruidbegroeiing. Genoemde vogels blijken meestal een duidelijke voorkeur te hebben voor de zaden van melde en herik. Indien men nu dergelijke plaatsen heeft ontdekt, doet men er goed aan de situatie aldaar eerst enige tijd in ogenschouw te nemen, alvorens de netten uit te zetten. De vogels fourageren meestal slechts op enige vaste plekken in deze begroeiing.

Hoe de netten nu te plaatsen?

De beste vangsten verkregen we altijd in smalle percelen (15 x 20m breed). In een uur werden vaak tussen de 50 en 100 vogels gevangen. We plaatsten de netten, als dat ook maar enigszins mogelijk was, dwars over de breedte van het veld, d.w.z. loodrecht op de rijen aardappelplanten en natuurlijk zo dicht mogelijk bij de vaste fourageerplaatsen (zie tekening A). Alleen bij sterke wind waren we wel eens genoodzaakt de netten anders te zetten om te voorkomen, dat alle zak naar een kant schoof. Aangezien de vinken in deze smalle percelen bijna altijd in de lengte van het stuk vlogen, waren de vangsten dan minder goed.

Na het plaatsen van de netten dient men zich zo ver mogelijk van de vangplaats te verwijderen (200 à 300 meter) om de vogels gelegenheid te bieden "in alle rust" weer in te vallen.

Om de 25 à 30 minuten worden de netten gecontroleerd, de vogels in zakken gestopt en op ruime afstand van de vangplaats vervolgens gerind. Dit laatste om de rust op en om het aardappelveld zo weinig mogelijk te verstoren.

Toch zullen de vogels de voor hun gevaarlijke punten vrij vlug in de gaten hebben. Als het zover is, is het moment aangebroken om de vogels in de netten te drijven. Zeer langzaam en zo gebukt mogelijk sluip men in de richting van de netten, terwijl men gebruik maakt van de dekking, die de melde meestal biedt, en pas op het allerlaatste moment (15 à 20 meter van de netten) zet men een kort sprintje in. Succes is dan verzekerd. Mochten de vogels op een bepaald ogenblik tijdens Uw sluipgang in massa opvliegen, blijft dan onmiddellijk staan en houdt U zich zo gebukt mogelijk in dekking. Bijna zeker vallen ze dan onmiddellijk weer in. Na enkele keren drijven levert ook deze methode nauwelijks of geen succes op. Men kan de netten eventueel nog verplaatsen naar andere punten, waar men de vogels inmiddels misschien vaker heeft zien neerstrijken. Blijken de vogels na enige dagen zó schuw te zijn geworden, dat ze bij Uw komst terstond opvliegen en het betreffende perceel verlaten, dan is het verstandig enige dagen niet meer op deze plaats te vangen. Drie à vier dagen later is de rust meestal weergekeerd.

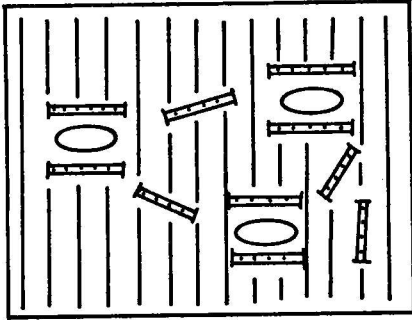
Daar, waar de vogels zich concentreren in bredere velden, lijkt het ons verstandig om, buiten de vaste fourageerplaatsen, ook nog een aantal netjes kris kras verspreid en in diverse richtingen over het stuk te plaatsen (tekening B). De vogels zullen nu bij verontrusting op willekeurige plaatsen gaan invallen maar voordat, ze gaan zitten, vliegen ze vaak op geringe hoogte tientallen meters tussen de onkruidstengels door. Het belangrijkste is echter, dat de rust op de vangplaatsen zo lang mogelijk gehandhaafd blijft.

De goede vangresultaten werden steeds verkregen, als er gevangen werd op stukken, waar het aardappelveld al enige dagen doodgespoten was.

Naast genoemde soorten vingen we ook herhaaldelijk tapuit, paapje, roodborsttapuit, vink, grasmus, bosrietzanger, kleine karekiet, tjiftjaf, gele en witte kwikstaart, meerdere soorten mezen, merel,

heggemus, gras-en boompleper, tot zelfs rietzanger, blauwborst en ortolaan toe.

De eenbaansnetjes maakten we zelf door uit versleten vierbaans nylonnetten de eventueel nog bruikbare baan te knippen. Probeert U het ook eens en alvast goede vangst!

J. Erkens
Vondelstraat 6
Beek(L.)

